

Παρασκευή, 18 Σεπτεμβρίου 2015

Συζητώντας με το συγγραφικό δίδυμο Λία Ζώτου & Θοδωρή Καραγεωργίου!

Η **Λία Ζώτου** και ο **Θοδωρής Καραγεωργίου**, το συγγραφικό δίδυμο που προσφέρει συναισθήματα, εικόνες και μυρωδιές της υπαίθρου, αξίες και αρετές μέσα από τις υποθέσεις και τους ήρωες των βιβλίων τους, παραχώρησαν στις **ΒιβλιοΑναφορές** την ακόλουθη συνέντευξη, η οποία, φυσικά, και αποτελεί μεγάλη τιμή για το blog και για εμένα προσωπικά.

Η πρώτη μου αναγνωστική επαφή με το έργο τους έγινε με το εξαιρετικό «**Σαν τα φύλλα του καπνού**», στο οποίο οι περιγραφές, οι ήρωες, οι πράξεις και τα συναισθήματα που συνάντησα στις σελίδες του με μετέφεραν αβίαστα στο χωροχρόνο του βιβλίου κάτι που μου δημιούργησε το αίσθημα του θαυμασμού για την πένα τους αλλά και την επιθυμία να ακολουθήσω τα επόμενα συγγραφικά τους βήματα. Έτσι όταν κυκλοφόρησε «**Το δάκρυ του έρωτα**», το καινούργιο τους βιβλίο, έσπευσα να το αποκτήσω έχοντας την πεποίθηση πως θα μου προσφέρει ένα αξέχαστο ταξίδι στα συναισθήματα και στις εικόνες της υπαίθρου και των περασμένων επαγγελματιών της που τόσο αγαπούν και παρουσιάζουν στα κείμενα τους οι συγγραφείς. Νομίζω πως είναι περιττό να αναφέρω πως διαβάζοντάς το οι προσδοκίες μου ανταμειφθηκαν και μάλιστα με το παραπάνω.....

Όσοι δεν έχετε διαβάσει, ακόμα, κάποιο βιβλίο τους σας παροτρύνω ανεπιφύλακτα να το κάνετε σύντομα, πραγματικά θα απολαύσετε την κάθε λέξη, την κάθε περιγραφή..... Μέχρι τότε όμως, ας απολαύσουμε την συνέντευξη των **Λία Ζώτου** και **Θοδωρή Καραγεωργίου**, τους οποίους και ευχαριστώ θερμά για το χρόνο που διέθεσαν ώστε να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο μου!

1. Το νέο σας πόνημα έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Ψυχογιός τον Απρίλιο με τίτλο «Το δάκρυ του έρωτα»! Θα θέλατε να μας το παρουσιάσετε με τον δικό σας τρόπο; Να μας πείτε κάτι γι' αυτό που δεν έχει ειπωθεί ακόμα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Το «Δάκρυ» είναι ένα βιβλίο που αγαπήθηκε πολύ από την πρώτη μέρα της έκδοσής του, γι' αυτό και τη συγκεκριμένη ερώτηση θα θέλαμε να την απαντήσουμε μέσα από τα λόγια των αναγνωστών. Αυτό που μας μεταφέρει ο κόσμος, λοιπόν, είναι πως μέσα από τις σελίδες του βιβλίου ζει μαζί με τους πρωταγωνιστές, οι οποίοι είναι αληθινοί, ανθρώπινοι, έχουν πάθη και αδυναμίες που τους παρασέρνουν, αλλά και ήθος και αρχές που τους κρατάνε όρθιους. Το θέμα του βιβλίου, επίσης, έχει σχολιαστεί πολύ, αφού η Ελλάδα είναι μία χώρα που βασιζέται στη γεωργία και οι περισσότεροι από εμάς έχουμε μικρές ή μεγάλες αναμνήσεις από την ύπαιθρο.

2. Ποιο ήταν το ερέθισμα που έπλασε στο μυαλό σας την υπόθεση του νέου σας βιβλίου «Το δάκρυ του έρωτα»;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Βάζοντας τελεία στα Φύλλα του καπνού το μυαλό και των δύο συνέχισε πεισματικά να περιφέρεται σε παλιά χωριά, σε δρόμους χωμάτινους, σε παραδοσιακές καλλιέργειες, σε σπίτια φτιαγμένα από πέτρα... Και τότε, ψάχνοντας απεγνωσμένα να βρούμε το λιμανάκι της ψυχής μας, ήρθε το αμπέλι για να μας δείξει τον δρόμο, να μας κατευθύνει και να μας οδηγήσει πιστά στη νέα μας ιστορία. Ενώ συλλέγαμε διάφορες πληροφορίες για την καλλιέργεια του αμπελιού και την μετέπειτα επεξεργασία του μούστου, συναντήσαμε τελείως απρόσμενα έναν παλαιάμαχο οινοπαραγωγό, που με μεγάλη μαεστρία μας ξεδίπλωσε τη πολυετή σοφία του στα θέματα της οινολογίας. Μας μίλησε για τη μακραινώνη τεχνική του, που ήρθε απόφαση από την καρδιά του Πόντου, μας μετέδωσε την αγάπη που έτρεφε για τα «παιδιά» του, όπως αποκαλούσε τον αμπελώνα του και στο τέλος, βγάζοντας ένα κιτρινωπό μικρό κομμάτι χαρτιού, με βρεγμένα μάτια, μας εξομολογήθηκε πως μέσα εκεί κρύβεται ολόκληρη η πηγή, το μυστικό της ευδαιμονίας του! Ασφαλώς και το περιεχόμενό του δεν μας το αποκάλυψε, όμως ο σπόρος είχε ήδη πέσει και η ιστορία είχε αρχίσει να πλάθει τους πρωταγωνιστές. Κάθε λέξη που γραφόταν μας έδενε όλο και πιο σφιχτά με τους ήρωες. Νιώθαμε την αγωνία και τον πόνο τους, το μίσος και τον έρωτα να κατακλύζει κάθε πτυχή του εαυτού τους.

3. Η συγγραφή λένε πως είναι μοναχική διαδικασία. Εδώ όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που κάνει δυο διαφορετικούς ανθρώπους, δυο διαφορετικές πένες να συγχρονίζονται με αποτέλεσμα να αποτυπώνονται στο χαρτί οι ήρωες και οι υποθέσεις τους με τόσο αρμονικό τρόπο;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Ομολογούμε πως η συγγραφική μας συνεργασία είναι μία εμπειρία υπέροχη, η οποία μας φέρνει αντιμέτωπους με όλων των ειδών τα συναισθήματα! Η κοινή απόφαση που πήραμε ώστε να προβούμε σε ένα όχι και τόσο εύκολο εγχείρημα, θα λέγαμε πως άλλαξε ριζικά την αντίληψη μας για τον όρο «συντροφικότητα». Αυτό που έχουμε ως τώρα βιώσει γράφοντας μαζί, είναι κάτι το φανταστικό! Μας φανέρωσε πτυχές του εαυτού μας που δεν γνωρίζαμε ότι υπάρχουν, μας δίδαξε πολλά και τολμάμε να πούμε πως μας έφερε ακόμη πιο κοντά! Σε γενικές γραμμές θα λέγαμε πως ο ένας συμπληρώνει τα κενά του άλλου και ίσως αυτό το χαρακτηριστικό να φέρνει την αρμονία! Βέβαια, και κατά τη διάρκεια της συγγραφής υπάρχουν διαφωνίες. Στις περιπτώσεις αυτές όμως έχουμε στο πλάι μας τους ίδιους τους ήρωες των βιβλίων μας, οι οποίοι έρχονται να δώσουν από μόνοι τους τη λύση και τον τρόπο που θέλουν αυτοί να δράσουν! Το μόνο σίγουρο πάντως είναι πως αν το να γράφεις ένα βιβλίο είναι κάτι το πολύ όμορφο, το να το γράφουν δύο μαζί είναι πραγματικά απίστευτο, είναι μαγικό!

4. Και στο Δάκρυ του έρωτα και στο Σαν τα φύλλα του καπνού η αγάπη σας για την ύπαιθρο και τις παραδοσιακές εργασίες που την έθρεψαν είναι ολοφάνερη! Τι υπάρχει εκεί που σας εμπνέει; Η εποχή μας έχει άραγε και αυτή εκείνα τα ερεθίσματα που θα μπορέσουν να σας εμπνεύσουν;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Μάλλον δεν είναι καθόλου τυχαίο πως και οι δύο έχουμε μεγαλώσει στην ύπαιθρο. Καταγόμαστε από μικρά χωριά του Νομού Καβάλας και οι ζωές μας είναι συνυφασμένες με τη φύση, τις παραδοσιακές εργασίες που ακόμη διατηρούσαν οι παππούδες, τους χωματόδρομους, τα χωράφια, καθετί παλιό και παραδοσιακό. Αν και η εποχή που ζούμε σήμερα είναι τελείως διαφορετική από πολλές απόψεις, φυσικά και υπάρχουν πολλά ερεθίσματα που μπορούν να δώσουν έμπνευση για δημιουργία.

5. Ποιος από τους ήρωες σας είναι ο αγαπημένος σας; Και ποιος σας “ταλαιπώρησε”, είτε ψυχολογικά, αφού απείχε πολύ από τον δικό σας ψυχισμό, είτε τεχνικά, να τον αποτυπώσετε στο χαρτί;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Κάθε χαρακτήρας έχει τις δικές του χάρες και αντίστοιχα και τις δικές του δυσκολίες. Θα ήταν μάλλον αδικία να ξεχωρίζαμε κάποιον από αυτούς ως αγαπημένο μας. Σχετικά με το ποιος μας «ταλαιπώρησε» περισσότερο, θα συμφωνούσαμε και οι δύο πως αυτός ήταν ο Άρης, καθώς ο ψυχισμός και οι αντιδράσεις του ήταν τέτοιες που αποτέλεσαν μία δοκιμασία μεγάλη και για εμάς, αλλά και για το αν θα καταφέραμε τελικά να τις αποτυπώσουμε στο χαρτί.

6. Ποιος διαβάζει για πρώτη φορά το βιβλίο σας ή κάποιες από τις πρώτες σελίδες του από το οικείο περιβάλλον σας; Δέχστε την όποια κριτική του και επηρεασμένοι από αυτή σπεύδτε να διορθώσετε τις όποιες παρατηρήσεις του -αν φυσικά υπάρχουν- ή είστε “αμετακίνητοι” σε ότι έχετε γράψει;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Τον ρόλο αυτό τον έχουν οι γονείς μας. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που διαβάζουν πρώτοι τα βιβλία μας και εννοείται πως τους παροτρύνουμε να φανούν αντικειμενικοί. Ασφαλώς και λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψη τις όποιες παρατηρήσεις τους, τις εξετάζουμε και είναι αρκετές οι φορές που μπορεί να αλλάξουμε κάτι, είτε να προσθέσουμε ή να αφαιρέσουμε κάποια κομμάτια, είτε να διασαφηνίσουμε κάποια άλλα.

7. Έχετε “μετανιώσει” για την κατάληξη που δώσατε σε κάποιο από τα βιβλία σας, ώστε, αν σας δινόταν η ευκαιρία να αλλάζατε αυτή την κατάληξη, θα το κάνατε με μεγάλη χαρά;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Πιστεύουμε πως η κατάληξη που παίρνει κάθε ιστορία μας, δεν είναι καθαρά δική μας επιλογή. Είναι σίγουρο πως οι ήρωες με τον καιρό αποκτούν δική τους προσωπικότητα και παίζουν μάλλον τον μεγαλύτερο ρόλο στη διαμόρφωση του βιβλίου. Εμείς απλά τους έχουμε εμπιστοσύνη και τους ακούμε, οπότε ακόμη και αν μας δινόταν η ευκαιρία αυτή τη στιγμή να γυρίζαμε πίσω και να επεμβαίναμε σε κάποια κατάληξη, δεν θα άλλαζε κάτι. Η αλήθεια είναι πως, σαν άνθρωποι, το κάθε βιβλίο μας θέλουμε να αφήνει το μήνυμά της ελπίδας στο τέλος, και οι πρωταγωνιστές με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο μας κάνουν αυτό το χατίρι!

8. Στον καιρό της Κρίσης η Λογοτεχνία και η ανάγνωσή της τι μπορεί να δώσει στον μέσο πολίτη;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Είναι κοινώς παραδεκτό πως σε περιόδους κρίσης οι άνθρωποι στρέφονται στις τέχνες και τα γράμματα, βρίσκοντας εκεί καταφύγιο και ελπίδα. Συγκεκριμένα, η λογοτεχνία έχει τη δύναμη να ανοίγει νέους κόσμους στον ορίζοντα του ανθρώπου και αυτό αποτελεί δυνατό σύμμαχο για την ανάπτυξη. Όπως επίσης, θα θέλαμε να τονίσουμε πως η ανάγνωση βιβλίων μας βοηθά ώστε να ξεφύγουμε λιγάκι από τα προσωπικά μας προβλήματα και στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε πιστεύουμε πως όλοι το έχουμε μεγάλη ανάγκη.

9. Όταν τελειώνετε την συγγραφή του κάθε βιβλίου σας ποιο είναι το συναίσθημα που σας κατακλύζει και πως αποφορτίζεστε από αυτό ώστε να προχωρήσετε στη συγγραφή του επόμενου βιβλίου σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Τα συναίσθημα που μας κατακλύζουν βάζοντας τελεία στο κάθε βιβλίο ποικίλουν. Γενικότερα μπορούμε να πούμε πως και κατά τη διάρκεια της γραφής, αλλά και στο τέλος είμαστε ιδιαίτερα φορτισμένοι συναισθηματικά και αυτό συμβαίνει πολύ απλά διότι το ίδιο φορτισμένοι είναι και οι ήρωές μας. Συμπάσχουμε λοιπόν μαζί τους, ζούμε παράλληλα και η στιγμή που πρέπει να τους βολέψουμε στο ράφι της βιβλιοθήκης είναι πάντα δύσκολη και επίπονη. Η δίψα μας όμως για συνεργασία νικά όλα τα συναίσθημα και μας κάνει να προχωρήσουμε σε νέες περιπέτειες!

10. Η Λία Ζώτου ποιο συγγραφικό στοιχείο θαυμάζει του Θεωρή Καραγεωργίου; Και ο Θεωρή Καραγεωργίου της Λίας Ζώτου;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αν θα απαντούσαμε σε αυτή την ερώτηση, αισθανόμαστε πως θα χανόταν η μαγεία του συγγραφικού διδύμου. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, θα θέλαμε να κρατήσουμε τα μικρά μας μυστικά και να μην μπούμε σε λεπτομέρειες!

11. Και στα δύο μυθιστορήματα σας οι κριτικές που υπάρχουν είναι κάτι παραπάνω από ελαινετικές! Όλη αυτή η αγάπη σίγουρα θα σας χαροποιεί και θα σας οπλίζει με αισιοδοξία για τα μελλοντικά σας βήματα. Όταν γράφεται σκέφτεστε το αναγνωστικό σας κοινό και το τι θα του άρεσε περισσότερο και αυτό γράφετε ή αυτές οι πρακτικές, θα έλεγα, σκέψεις δεν έχουν καμία θέση την ώρα της γραφής;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Είναι πράγματι αλήθεια πως οι αναγνώστες μας έχουν αγκαλιάσει και τους ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας. Τα μηνύματα που λαμβάνουμε, οι κριτικές και η αγάπη που εισπράττουμε μας δίνουν φτερά και τεράστια δύναμη για τη συνέχεια. Όταν γράφουμε θέλουμε απλά να είμαστε αληθινοί κι έτσι αφήνουμε τις ψυχές και τους ήρωές μας να μιλήσουν.

12. Ποιο βιβλίο τον καθένα σας ξεχωριστά επηρέασε και έμεινε χαραγμένο στη μνήμη σας αφού πιστεύετε πως και αυτό διαμόρφωσε την σκέψη σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Το βιβλίο που θα ξεχωρίζαμε είναι το «Έγκλημα και τιμωρία», το οποίο μάλιστα για έναν περίεργο λόγο τυχαίνει να το έχουμε διαβάσει σε νεαρή ηλικία και οι δύο. Βέβαια, κάθε βιβλίο που έχει περάσει από τα χέρια μας έχει αφήσει το δικό του στίγμα και τα δικά του ιδιαίτερα χαράγματα στη μνήμη μας.

13. Ο αγαπημένος σας σύγχρονος συγγραφέας; Και κλασικός;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αυτή είναι μία πραγματικά πολλή δύσκολη ερώτηση και θα ήταν μάλλον άδικο αν ξεχωρίζαμε μονάχα έναν συγγραφέα. Συνήθως όταν διαβάζουμε κάποιο βιβλίο ενός συγγραφέα που μας αρέσει τον ακολουθούμε στα προηγούμενα και στα επόμενα βήματά του.

14. Αγαπημένο βιβλίο;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αγαπημένα βιβλία πολλά, πάρα πολλά! Πρόσφατο αγαπημένο: Το «Περηφάνια και προκατάληψη» για την Λία, και το «Άρωμα» για τον Θεωρή.

15. Θα κάνω την ερώτηση που κάνω στους φίλους που ξέρω πως διαβάζουν: Ποιο βιβλίο διαβάζετε αυτή την περίοδο;

Λ.Ζ.: «Αθηνά, ευτυχώς που δεν γεννήθηκα όμορφη»

Θ.Κ.: «Και τα βουνά μίλησαν».

16. Πείτε μας μια φράση που σας εκφράζει και αποτελεί για σας μόντο ζωής;

Λ.Ζ.: Αύριο ξημερώνει μία καινούρια ημέρα!

Θ.Κ.: Να αγαπάς την αλήθεια, αλλά να συγχωρείς το λάθος.

17. Τι να περιμένουμε στο μέλλον από την πένα σας; Έχετε μπει στην διαδικασία συγγραφής ή ακόμα είναι νωρίς δεδομένου ότι το τελευταίο σας βιβλίο κυκλοφόρησε πρόσφατα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Το επόμενο βιβλίο μας έχει ήδη παραδοθεί στις Εκδόσεις Ψυχογίος και αναμένεται να κυκλοφορήσει τον ερχόμενο Απρίλη. Σύντομα θα έχουμε περισσότερες λεπτομέρειες. Το διάστημα αυτό μία νέα ιστορία έχει αρχίσει να τριβελίζει το μυαλό μας, αλλά το θέμα της χρειάζεται μεγάλη έρευνα και ακόμη βρισκόμαστε σ' αυτό το κομμάτι.

18. Κλείνοντας και αφού σας ευχαριστήσω πολύ για τον χρόνο που διαθέσατε για να απαντήσετε στις ερωτήσεις μου θα ήθελα να δώσετε ένα μήνυμα στους αναγνώστες σας.

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις πιο θερμές ευχαριστίες μας σε σένα προσωπικά, αλλά και σε όλους τους αναγνώστες που με τόσο μεγάλη αγάπη μας δέχτηκαν στην αναγνωστική αγκαλιά τους και επέλεξαν να ταξιδέψουν μέσα από τις σελίδες μας. Ευχόμαστε, στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε, κανείς μας να μην χάσει την ελπίδα του.